

អ្នកនាំសារ

The Messenger

30

ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦- ព័ត៌មានសម្រាប់ប្រើប្រាស់តែនៅក្នុងព្រះសហគមន៍កាតូលិកប៉ុណ្ណោះ

ឆ្នាំថ្មីជាឆ្នាំអរព្រះគុណ ព្រះជាម្ចាស់!

ការអភិវឌ្ឍន៍
ទាមទារនូវការ
ចូលរួមពីស្ត្រី
ទំព័រ ១០

២៤នាក់ ចូល
ក្នុងព្រះសហ
គមន៍កាតូលិក
ទំព័រ ៨

តើស្រុកមង្គល
គ្រួសារស្ថិតនៅ
ឯណា?
ទំព័រ ៥

សំនួរក្លែងៗ

តើហោរាចារ្យគឺជា
នរណាទៅ?
ហោរាចារ្យជុំមែនជាស្តេច
នោះទេ ប៉ុន្តែពួកគេគឺជា
គ្រូសុទ្ធសុទ្ធតាមតារា។

ពួកគេចាត់ទុកថា ផ្កាយនៅលើមេឃអាច
ជាប្រដូចបង្ហាញអំពីព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗ
ដែលកើតក្នុងពិភពលោកយើងនេះ។
នៅពេលពួកហោរាចារ្យឃើញផ្កាយ ដែល
គេមិនធ្លាប់ស្គាល់ ពួកគេគិតថា ផ្កាយនេះ
គឺជាសញ្ញាសម្គាល់មួយបញ្ជាក់ថា នឹងមាន
ព្រះមហាក្សត្រមួយអង្គដ៏អស្ចារ្យប្រសូតមក
ជាហេតុការណ៍ចម្លែក។ ពួកហោរាចារ្យមិន
មែនជាជនជាតិច្នោះទេ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូ
បានជ្រើសរើសអ្នកប្រាជ្ញទាំងនោះឱ្យធ្វើដំណើរ
ដើម្បីស្វែងរកសេចក្តីពិត។ ពេលនោះពួក
ហោរាចារ្យក្រាបច្បាយបង្គំព្រះឱរស ដែល
គេមិនដែលស្គាល់។ ពួកគេថ្វាយមាស ដូច
ដែលគេធ្លាប់ថ្វាយចំពោះស្តេច។ គេថ្វាយ
ត្រឡប់ត្រឡា ដូចដែលគេធ្លាប់ថ្វាយចំពោះ
ព្រះជាម្ចាស់ និងជំរឿងទេសជាត្រឡប់
សម្រាប់អប់រំសិក្សាស្រាវជ្រាវ។ គេថ្វាយ
តម្រូវទាំងនេះដោយទទួលស្គាល់ថា ទារក
នេះជាព្រះឱរសមួយអង្គ ដែលយាងមកពី
ព្រះជាម្ចាស់។ តើមានហោរាចារ្យប៉ុន្មាន
នាក់? ក្នុងព្រះគម្ពីរគឺគ្មានបញ្ជាក់ចំនួនទេ។
គ្រីស្ទបរិស័ទពិធីមន្តគឺថា មានហោរា-
ចារ្យតែបីនាក់ ព្រោះគេថ្វាយតម្រូវបីមុខ។
តែអ្នកនិពន្ធគម្ពីរដំណឹងល្អ មានបំណងចង់
ពន្យល់ថា សាសន៍ដទៃសុទ្ធចិត្តធ្វើដំណើរ
ទៅរកព្រះគ្រីស្ទ រីឯជនជាតិយូដា ទោះបី
គេទទួលព្រះគម្ពីរពីព្រះជាម្ចាស់ ទោះបីគេ
ជាប្រធានស្រ្តីរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក្តី ក៏គេមិន
ព្រមធ្វើដំណើរទៅរកព្រះអង្គដែរ។ ជំនឿ
ប្រៀបដូចជាការធ្វើដំណើរឡើង។

P.R

ថ្ងៃអាទិត្យ ទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦

“នាងម៉ារីចង់ចាំហេតុការណ៍ទាំងនេះទុកក្នុងចិត្ត...”

(លក ២,១៦-២១)

លោកលូកា ជាអ្នកនិពន្ធគម្ពីរដំណឹងល្អទីបី លោកសរសេរគម្ពីរជាងប្រាំបួនសតវត្សក្រោយ
ពេលព្រះយេស៊ូប្រសូត។ លោកមានបំណងប្រកាសជំនឿរបស់ព្រះសហគមន៍ទៅលើព្រះ
យេស៊ូជាព្រះគ្រីស្ទ និងជាព្រះអម្ចាស់។ ក្រុមគ្រីស្ទទូតប្រកាសថា ព្រះយេស៊ូជាព្រះគ្រីស្ទ
និងជាព្រះអម្ចាស់ នៅពេលព្រះអង្គទទួលព្រះជន្មដំរុះរឿង បន្ទាប់ពីសោយទិវង្គតនោះ។
ក្រោយពីលោកយេស៊ូ ជាបុត្រទទួលព្រះជន្មដំរុះរឿង “នាងម៉ារីចង់ចាំហេតុការណ៍
ទាំងអស់ក្នុងចិត្ត ហើយរិះគិតពិចារណាថែមទៀតផង” គឺនាងរិះគិតអំពីអត្ថន័យនៃ
ទុក្ខលំបាករបស់បុត្រ។ ពេលលោករៀបរាប់អំពីព្រះយេស៊ូប្រសូត លោកតែងរឿងមួយ
ដើម្បីលាតត្រដាងជំនឿរបស់ព្រះសហគមន៍នៅពេលនោះ។ លោករៀបរាប់អំពីនាងម៉ារី
ទុកជាគ្រីស្ទបរិស័ទដើមដំបូង និងជាគ្រីស្ទបរិស័ទគំរូ។ នាងទទួលដំណឹងអំពីប៉ានៈកូន
របស់ខ្លួន ពីពួកគម្ពាល ជាអ្នករស់នៅក្រៅសង្គមរបស់អ្នកកាន់សាសនាគ្រីស្ទ។
យើងក៏ដូចជានាងម៉ារីដែរ គឺយើងទទួលដំណឹងអំពីព្រះយេស៊ូទទួលព្រះជន្មដំរុះរឿង និង
គង់នៅជាមួយយើងជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ ព្រះអង្គក៏ប្រោសប្រទានឱ្យយើងទៅជាបុត្រីតា
របស់ព្រះបិតា។ តើសេចក្តីនេះមានអត្ថន័យយ៉ាងណាសម្រាប់យើងសព្វថ្ងៃ? យើងត្រូវ
តែចង់ចាំហេតុការណ៍ទាំងអស់នេះក្នុងចិត្ត ហើយរិះគិតពិចារណាថែមទៀតផង។

ថ្ងៃអាទិត្យ ទី៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦

ព្រះយេស៊ូ សម្តែងព្រះអង្គ ឱ្យមនុស្សលោកស្គាល់

“យើងបានឃើញផ្កាយរបស់ព្រះអង្គ”

(មថ ២,១-១២)

លោកម៉ាថាយជាជនជាតិយូដាម្នាក់ និពន្ធគម្ពីររបស់លោក សម្រាប់ជនជាតិយូដាដូចគ្នា។
ក្នុងព្រះសហគមន៍របស់លោកនៅស្រុកស៊ីរី មានគ្រីស្ទបរិស័ទពីរក្រុម គឺមួយក្រុមជាជន
ជាតិយូដា ដែលទទួលស្គាល់ព្រះយេស៊ូទុកជាព្រះគ្រីស្ទ ដូចមានចែងក្នុងគម្ពីររបស់គេ ពួក
គេយកចិត្តទុកដាក់កាន់តាមរិះគិតលោកម៉ូសេ។ មានមួយក្រុមទៀត គឺជាសាសន៍ដទៃ
ដែលមិនកាន់តាមធម្មនិយមរបស់លោកម៉ូសេទេ។
លោកម៉ាថាយតែងរឿងនិទានអំពីហោរាចារ្យនេះឡើង ដើម្បីពន្យល់អំពីមូលហេតុដែល
សាសន៍យូដាបដិសេធមិនព្រមទទួលស្គាល់ព្រះយេស៊ូទុកជាព្រះគ្រីស្ទ រីឯហោរាចារ្យគឺជា
សាសន៍ដទៃដែលជនជាតិយូដាធ្លាប់មើលងាយនាំគ្នាឃើញព្រះអង្គវិញ។ ជនជាតិយូដា
មានទាំងគម្ពីរ (ធម្មាចារ្យ) មានទាំងព្រះវិហារ (បូជាចារ្យ) និងមានព្រះមហាក្សត្រជា
តំណាងព្រះជាម្ចាស់។ តែគេមិនព្រមចេញដំណើរទេ គេនៅតែកាន់ប្រពៃណីជាតិសាសន៍
របស់គេ។ រីឯសាសន៍ដទៃវិញ ទោះបីគេជាអ្នកបាបក្តី ដែលគ្មានជំនឿ (គឺរកស៊ីនៅពេល
យប់) គេសុទ្ធចិត្តចេញដំណើរស្វែងរកព្រះគ្រីស្ទ។ ជនជាតិយូដាស្មានថា ខ្លួនបានសព្វគ្រប់
ហើយនៅបង្កើតកន្លែង។
រឿងនេះជារឿងរបស់យើងដែរ ជំនឿនាំឱ្យយើងផ្លាស់ប្តូរគំនិត កុំស្មានថាយើងមានជំនឿ
ម្តងជាស្រេចនោះ យើងត្រូវខំដើរទៅរកព្រះគ្រីស្ទដោយមិនឈប់ឈរឡើយ។ យើងមិន
មែនជាគ្រីស្ទបរិស័ទពេញលក្ខណៈម្តងជាស្រេចទេ គឺត្រូវស្វែងរកព្រះគ្រីស្ទជានិច្ច!។

ថ្ងៃអាទិត្យ ទី១៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦

“តើលោកគ្រូនៅកន្លែងណា? -សូមអញ្ជើញ អ្នកនឹង

ឃើញ”

(យហ ១,៣៥-៤២)

លោកយ៉ូហាន ជាសាវ័ករបស់ព្រះយេស៊ូ រៀបរាប់អំពីដំណើរនៃជំនឿរបស់លោក។ មុន
ដំបូង លោកស្តាប់នូវពាក្យសំដីរបស់លោកយ៉ូហាន បាទីស្ត ជាអ្នកធ្វើពិធីប្រមុជទឹក គឺ
លោកនេះប្រកាសសេចក្តី ដូចដែលព្រះសហគមន៍ធ្លាប់ប្រកាសមកយើងនៅពេលក្រោយ
គឺ ព្រះយេស៊ូជាព្រះជន្មដូចកូនចៀម ដែលគេបូជាធ្វើជាយញ្ញ ដើម្បីឱ្យបានរួចពីបាប។
កូនសិស្សលោកពីរនាក់ចេញដំណើរ គឺយ៉ូហានលោកទៅតាមព្រះអង្គ ដូចយើងដែរ ដែល
ចាកចេញពីទម្លាប់សាសនាទៅតាមព្រះយេស៊ូ។ ព្រះយេស៊ូងាកមកសួរ “តើអ្នកទាំងពីរ
មករកអ្វី?”។ ព្រះអង្គក៏ងាកមកសួរយើងដែរថា: “តើអ្នកជឿលើខ្ញុំដោយចង់បានអ្វី?”
-“តើលោកនៅឯណា?” ព្រះអង្គអញ្ជើញយើងម្នាក់ៗ ឱ្យមករស់នៅជាមួយព្រះអង្គ។
យើងក៏មានបទពិសោធន៍ម្យ៉ាង រស់នៅជាមួយព្រះយេស៊ូ ដែលគង់នៅជាមួយព្រះបិតា។
ក្រោយមក លោកអន់ជ្រករត់ទៅហៅបងសិលា: “យើងរកព្រះគ្រីស្ទឃើញហើយ!”។
ព្រះគ្រីស្ទជាអ្នក ដែលផ្តល់សុភមង្គលដ៏ពិតប្រាកដឱ្យមនុស្ស។ តើព្រះយេស៊ូប្រទាននូវ
សេចក្តីសុខសាន្តឱ្យខ្លួនយើងបានយ៉ាងណា? បើសិនយើងបានសេចក្តីសុខសាន្ត យើងក៏
សូមចែកអំណរសប្បាយរបស់ខ្លួនទៅឱ្យអ្នកដទៃដែរ។
ជំនឿពុំមែនជាទ្រឹស្តី មិនមែនជាសេចក្តី ដែលយើងរៀន និងចងចាំទេ។ ជំនឿគឺជារបៀប
រស់នៅរួមជាមួយព្រះយេស៊ូ ដែលនាំយើងឱ្យទាក់ទងជាមួយព្រះបិតា។ តើព្រះយេស៊ូពិត
ជា “ព្រះគ្រីស្ទ” ដែលផ្តល់សេចក្តីសុខតាមផ្លូវចិត្តឱ្យយើងយ៉ាងណា?

ថ្ងៃអាទិត្យ ទី២២ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦

“ចូរប្រែចិត្តគំនិត ហើយជឿដំណឹងល្អចុះ !”

(មក ១,១៤-២០)

ដំណឹងល្អ! ដំណឹងល្អ! គឺជាព័ត៌មានមួយផ្តល់ឱ្យបានសេចក្តីសុខសាន្ត បានសុភមង្គល បាន
សប្បាយរីករាយ។ តើព្រះយេស៊ូនាំដំណឹងល្អណាខ្លះមកមនុស្សលោក? តើយើងប្រកាស
ដំណឹងល្អណាខ្លះចំពោះជនជាតិកម្ពុជា នាបច្ចុប្បន្នកាលនេះ?
ព្រះយេស៊ូទើបទទួលពិធីប្រមុជទឹក ពេលនោះ “មេឃហែក” បានសេចក្តីថា ព្រះជាម្ចាស់
សម្តែងព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណារបស់ព្រះអង្គមកដល់មនុស្សលោក។ ព្រះអង្គយកព្រះ
ហឫទ័យទុកដាក់នឹងមនុស្សលោក ! នរណាក៏ដោយ ទោះជាអ្នកបាបក្តី ក៏អាចទៅជា
បុត្រីតារបស់ព្រះបិតាបានដែរ។ អ្នករួមរស់ជាមួយព្រះយេស៊ូ ដោយធ្វើជីវិតទាំងស្រុង
លើព្រះអង្គ ក៏មានផ្លូវទៅកាន់ព្រះបិតាបាន។ ជីវិតយើងមានតម្លៃ ! មនុស្សយើងលែង
ស្ថិតនៅក្រោមអំណាចនៃបាប ឬកម្មព្រៀមទៅទៀតហើយ ! យើងលែងមើលខ្លួនយើង ឬ
លែងនឹកនាពិភពកាលដ៏អាក្រក់ទៀតហើយ គឺយើងបែរមុខទៅរកព្រះយេស៊ូ ដែលនាំ
យើងទៅកាន់ព្រះបិតា ដែលស្រឡាញ់យើងវិញ។ ព្រះអង្គត្រាស់ហៅយើងទាំងអស់គ្នា
ឱ្យលះបង់របៀបរស់នៅចាស់ ហើយឱ្យដើរតាមព្រះយេស៊ូ គឺឱ្យរស់នៅតាមរបៀបថ្មី។
យើងត្រូវនៅរកស៊ីចិញ្ចឹមជីវិតដូចមុនមែន តែយើងរស់នៅដោយរបៀបប្លែកពីមុនដោយ
បែរមុខទៅរកព្រះបិតា ដែលស្រឡាញ់យើងជាដរាប។

សូមថ្លែងអំណរគុណដល់ក្រុមការងារមណ្ឌលវប្បធម៌កាតូលិកដែលជួយសហការយ៉ាងកក់ក្តៅ!

លិខិតជូនប្រិយមិត្ត អ្នកអាណ
“អ្នកនាំសារ” ក្នុងឱកាស
ឆ្នាំថ្មី ឆ្នាំ២០០៦!

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់! ក្រុមការងារនៃការិយា-
ល័យផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានព្រះសហគមន៍មានកិត្តិយស
សូមជម្រាបសួររបស់បងប្អូន ដោយកិត្តិយសលាញ់ ដែល
មកពីព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ។ នៅក្នុងឆ្នាំថ្មីនេះ លោក
អភិបាលទាំងបី បានប្រកាសកាលពិធីថ្ងៃ៤ ខែ
ធ្នូថា “ឆ្នាំថ្មី ជាឆ្នាំអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់”
ដែលព្រះអង្គបានចាត់ឱ្យមានក្រុមសាសន៍ទូតនាំ
ដំណឹងល្អ ចូលមកព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាយើង
រយៈពេល ៤៥០ឆ្នាំមកហើយ។ ហេតុនេះ
អ្នកនាំសារ សូមអញ្ជើញបងប្អូនដើម្បីមត្តា
អធិដ្ឋាន អរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ និងសូមព្រះ
អង្គប្រទានឱ្យយើងទាំងអស់គ្នា ចេះរស់នៅធ្វើជា
សាក្សីរបស់ព្រះគ្រីស្ទ នៅតាមកន្លែងរៀនរៀន
ហើយនិងបន្តបេសកកម្មរបស់គ្រីស្ទទូតក្នុងការ
ប្រកាស ដំណឹងល្អ អំពីសន្តិភាព យុត្តិធម៌
សេចក្តីស្រឡាញ់ គ្មានអំពើហិង្សា អំណរ
សប្បាយ និងសុភមង្គលទៅដល់បងប្អូនដទៃទៀត
នៅគ្រប់ទីកន្លែងតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ
ជាអម្ចាស់នៃយើង។

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់! សម្តេចបាបបេណេឌិក
ទី១៦ បានលើកឡើងនូវប្រធានបទស្តីអំពីសេចក្តី
ពិត និងសន្តិភាពយកមកឱ្យព្រះសហគមន៍រិះគិត
នៅក្នុងឱកាសទិវាសន្តិភាពពិភពលោក ថ្ងៃទី១
មករា ក្នុងឆ្នាំថ្មី ឆ្នាំ២០០៦នេះ ដោយព្រះអង្គ
សង្ឃឹមថា ពិភពលោកនឹងពោរពេញដោយភាព
សុខសាន្ត និងសន្តិភាព។ អ្នកនាំសារ សូម
រំលឹកថា តើយើងខ្ញុំម្នាក់ៗ ធ្លាប់បានកសាង
សន្តិភាពហើយឬនៅ? សន្តិភាពមានន័យយ៉ាង
ដូចម្តេចតាមជំនឿរបស់ខ្ញុំ? នាឱកាសចូលឆ្នាំថ្មី
នេះ អ្នកនាំសារ សូមថ្លែងអំណរគុណនូវរាល់
ការគាំទ្ររបស់បងប្អូនទាំងអស់ ដែលបានយកអស់
កម្លាំងកាយ និងកម្លាំងចិត្តចំពោះ អ្នកនាំសារ
អស់រយៈពេល ១ឆ្នាំ កន្លងមកនេះ។ សូមព្រះ
ជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់បងប្អូនទាំងអស់គ្នា។

សូស្តីឆ្នាំថ្មី ឆ្នាំ២០០៦!

បណ្ណាល័យថ្មី

Photo: L. Sovanna

យើងជាំមិត្តសំលាញ់នឹងគ្នា

បន្ទាប់ពីពិធីសម្ពោធប្រទេសវិហារ និងទទួលបានបងប្អូនចូលក្នុងជំហាន ទី១ នៅព្រះសហគមន៍កអណ្ណិក នាឃុំប្រាសាទ ស្រុកកំពង់ត្របែក ខេត្តព្រៃវែង លោកអគ្គនាយកបានទៅធ្វើទស្សនកិច្ចនៅព្រះសហគមន៍អ្នកល្បើង។

Photo: L. Sovanna

លោកឪពុកប៉ុងសូដស័ បានជម្រាបជូនដំណើរការរបស់ព្រះសហគមន៍ និងការខិតខំជួយកុមាររៀនសូត្រនៅសាលាខ្មែរ ស្របតាមការណែនាំលោកអភិបាល ដែលបានយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំងនៅលើផ្នែកអប់រំចំណេះទូទៅ ជាពិសេសរៀបចំព្រះសហគមន៍នេះឱ្យមានលក្ខណៈជាខ្មែរ។ លោកអគ្គនាយកបានឱ្យដឹងថា៖ “នេះជាគ្លីបប្រយោជន៍មួយ យើងរួមគ្នានៅទីនេះក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ដោយបងប្អូនជាំមិត្តសំលាញ់របស់ព្រះយេស៊ូ។ យើងជាំមិត្តសំលាញ់នឹងគ្នា”។ លោកក៏បានពាំនាំនូវពាក្យអង្វរសុខុមាល័យ ការស្តាប់សុខុមាល័យសម្តែងចំពោះបងប្អូនទាំងអស់គ្នាផងដែរ។ លី សុវណ្ណា

ឆ្នាំអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ លោកអភិបាលអេមីល ដេតម្យ៖ “ឆ្នាំថ្មីនេះជាឆ្នាំអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់” សម្រាប់ព្រះសហគមន៍កម្ពុជា ដែលទទួលដំណឹងល្អ បានរយៈ ៤៥០ឆ្នាំ។

សាលាមត្តេយ្យ ចំនួន ៣កន្លែង ជាអំណោយរបស់ព្រះសហគមន៍កាតូលិក និងអង្គការ ស៊ី អេហ្វ ស៊ី ព្រមទាំងសប្បុរសធនសិរីសុខ្យាសម្រាប់ភូមិពោធិ៍ធំ ភូមិត្រីកណ្តាល និងភូមិតាដោ នៃស្រុកល្វាឯម ខេត្តកណ្តាល បានបើកទ្វារទទួលកុមារឱ្យចូលរៀនសូត្រលើកដំបូង ក្រោមអធិបតីភាពលោកអភិបាល អេមីល ដេតម្យ។ លោកបានធ្វើកិច្ចស្នាដៃដល់កូនៗទាំងអស់ និងបានផ្តល់អំណរគុណចំពោះអាជ្ញាធរដែនដីដែលបានអនុញ្ញាត។ សុវណ្ណា

Photo: L. Sovanna

បណ្ណាល័យមួយខ្នងជាអំណោយនៃសមាគមសាមគ្គីកសិករ ក្រីក្រស្រុកអង្គស្នួល ត្រូវបានសម្ពោធបើកឱ្យប្រើប្រាស់កាលពីថ្ងៃទី២៣ ធ្នូ ក្រោមអធិបតីភាពរបស់ឯកឧត្តម សក់ ស៊ីថា អគ្គនាយកនៃនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាលក្រសួងមហាផ្ទៃ។ បងស្រី ដានីស ប្រធានអង្គការ ជេ អេស ស៊ី ចាប់អារម្មណ៍ថា៖ “បងស្រីសប្បាយរីករាយណាស់ដោយមានបណ្ណាល័យថ្មី ដែលមានសៀវភៅជាច្រើនអប់រំអំពីសីលធម៌ និងការបំបាត់អំពើហិង្សា”។ ឯកឧត្តមសក់ ស៊ីថា បានកោតសរសើរដល់សមាគមដោយបញ្ជាក់ថា៖ “ដើម្បីការអភិវឌ្ឍន៍វិភាគច្រើន ត្រូវឱ្យមានការចូលរួមពីសហគមន៍សង្គមស៊ីវិលជាមួយរដ្ឋាភិបាល”។ សុវណ្ណា

តែងតាំ ងបូជាចារ្យនៅរៀនណាម
កាលពីថ្ងៃទី ២៩ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៥ គ្រីស្ទបរិស័ទកាតូលិករាប់ពាន់នាក់បានចូលរួមក្នុងពិធីមួយដ៏ឱ្យារិក ដែលជាការតែងតាំងលោកបូជាចារ្យថ្មីចំនួន ៥៧រូប សម្រាប់ភូមិភាគព្រះសហគមន៍ទាំង៨ នៃប្រទេសវៀតណាមភាគខាងជើង ធ្វើឡើងក្នុងវិសាលវិហារមួយនៃទីក្រុងហាណូយ រដ្ឋធានីនៃសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម។ ពិធីនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងក្រោមអធិបតីភាពរបស់លោកកាឌីណាល់មួយរូប មកពីប៊ូរីវ៉ាទិកង ដែលជាសមាជិកនៃការធ្វើឱ្យបានប្រសើរឡើងនូវទំនាក់ទំនងរវាងរបបកុម្មុយនិស្ត និងប៊ូរីវ៉ាទិកង។ មានមនុស្សរាប់ពាន់នាក់បានប្រមូលផ្តុំនៅតាមដងផ្លូវរហូតដល់ច្រកចូលក្នុងព្រះវិសាលវិហារ និងជាច្រើនអ្នកទៀតបានឈរនៅលើយប់ ឬដំបូលផ្ទះរបស់ពួកគេដើម្បីតាមដានពិធីនេះតាមរយៈសម្លេងដែលផ្សាយចេញពីឧត្តោសនាសព្វ។ គ្មានមន្ត្រីរដ្ឋាភិបាលវៀតណាមណាម្នាក់បានចូលរួមក្នុងពិធីនេះទេ។ ពិធីតែងតាំងនេះបានបង្ហាញឱ្យកាន់តែច្បាស់អំពីការចាប់កំណើតឡើងវិញនៃព្រះសហគមន៍នៅភាគខាងជើងប្រទេសបន្ទាប់ពីកន្លះសតវត្សរ៍នៃការរារាំងខាងនយោបាយ។

P.R

លក់ពេលនេះ CSC មាន ផលិត CD, VCD សាច់ ភ្លេងអភិបូជា និងចម្រៀង ល្អអែល សូម អញ្ជើញរក ជាំកុំបីខាន!

ពិធីសំបូលរួមក្នុង ព្រះសហគមន៍ កាលល្វាថ្ងៃ ទី១៦ ធ្នូ ២០០៥ មានការប្រារព្ធពិធី ដែលបងស្រីនៃក្រុមមេត្តាករុណាព្រះគ្រីស្ទមកពី វៀតណាមចំនួន ២នាក់ គឺបងស្រីម៉ារីធ្វូ និងបងស្រីម៉ារីយ៉ែងសុំអនុញ្ញាតចូល បម្រើព្រះសហគមន៍នៅភូមិភាគបាត់ដំបង។ បងស្រីម៉ារីធ្វូ បានមានប្រសាសន៍ថា៖ “ខ្ញុំចង់រស់នៅកម្ពុជា ជាប្រទេសផ្សេងទៀត ពីព្រោះខ្ញុំចង់ក្លាយខ្លួនដូចជាអ្នកម្តាយតេហ្សា ម៉្យាងនៅកម្ពុជានេះមាន អ្នកនៅក្រីក្រច្រើនផង”។

មាតិកានៃការកែប្រែចិត្តគំនិត កាលពីថ្ងៃទី៣០ វិច្ឆិកា ដល់ថ្ងៃទី០២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៥ នៅទេវវិទ្យាល័យ មានរៀបចំសិក្ខាសាលាពិមាតិកានៃការកែប្រែចិត្តគំនិត ដែលមានអ្នកចូលរួម ៣០នាក់។ អ្នកស្រីក្លែង លី សាស្ត្រា ចារ្យខ្មែរមកពីបារាំង បានណែនាំថា ព្រះរាជ្យព្រះអម្ចាស់គឺសម្រាប់សាសនាទាំងអស់ និងព្រះអង្គត្រាស់ហៅយើងឱ្យចូលរួមដូចព្រះអង្គ”។ គោលបំណងនៃអង្គសិក្ខាសាលាគឺឱ្យទាំងអស់គ្នាចេះកសាងខ្លួនឱ្យល្អ ស្គាល់សីលធម៌ និងចេះគោរពគ្នា និងគ្នា។

ល្អអែល ក្នុងពន្លឺនាគារបាត់ដំបង កាលពីថ្ងៃ ទី១៧ ធ្នូ ២០០៥ ព្រះសហគមន៍កាតូលិកខេត្តបាត់ដំបងមានរៀបចំកម្មវិធីល្អអែលជាពិសេសសម្រាប់អ្នកទោស ជាង៧០០នាក់ នៅក្នុងពន្ធនាគារខេត្ត។ ក្នុងនោះក៏មានចែកនូវនំប៉ៀង និងសម្ភារៈប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួនឱ្យអ្នកទោសដែរ។ បងស្រីកាវ៉ាមិន នៃសមាគមសាសនាមេត្តាករុណារបស់ព្រះយេស៊ូបានពោលថា៖ “ខ្ញុំមកសួរសុខទុក្ខបងប្អូននេះ ក៏ដូចជាខ្ញុំមកសួរសុខទុក្ខព្រះយេស៊ូដែរ”។

Photo: P.R

អេដស៍ : ៤០លាននាក់ រងការឆ្លង
របាយការណ៍របស់ភ្នាក់ងារអង្គការសហប្រជាជាតិទទួលបានបន្តក៏ដីអេដស៍បានបង្ហាញនូវស្ថានភាពកាន់តែរន្ធត់ជាងឆ្នាំកន្លងទៅ។ ចំនួនអ្នកផ្ទុកមេរោគអេដស៍លើពិភពលោកមានចំនួន ៤០,៣ លាននាក់ ធៀបនឹងឆ្នាំ ២០០៣ មានចំនួនតែ៣៧,៥លាន នាក់។ ជំងឺអេដស៍បានសម្លាប់មនុស្សប្រមាណជា ២៥លាននាក់ហើយ ចាប់ពីឆ្នាំ ១៩៨១មក។ នៅឆ្នាំ២០០៥ ក្នុងចំណោមអ្នកជំងឺអេដស៍ ៣,១លាននាក់ មាន ៥៧០០០០នាក់ គឺជាកុមារ។ អាមេរិកកែរសាហារ៉ា មានអ្នកផ្ទុកនិងអ្នកជំងឺអេដស៍ក្នុងចន្លោះពី ២៤ ទៅ២៩លាននាក់។ ៧៧% នៃស្ត្រីអ្នកផ្ទុកមេរោគអេដស៍គឺជាស្ត្រីជនជាតិអាហ្វ្រិក។ នៅប្រទេសមិន មនុស្ស ១០លាននាក់ កំពុងប្រឈមមុខនឹងការឆ្លងជំងឺចាប់ពីពេលនេះទៅដល់ឆ្នាំ ២០១០ ប្រសិនបើសកម្មភាពបង្ការរូសរាន់មួយមិនត្រូវបានគេជំរុញធ្វើឡើងទេនោះ។ នៅប្រទេសវៀតណាម ដោយឡែកតែនៅទីក្រុងហូជីមិញមានភាពលាយចម្រុះ ដោយការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនចាក់តាមសរសៃឈាម និងការជួញដូរផ្លូវភេទ ដែលនាំមកនូវការឆ្លងរាតត្បាតដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនៃជំងឺអេដស៍នៅពេលអនាគត។ បន្ទាប់ពីប្រទេសអាហ្វ្រិកខាងត្បូង គឺប្រទេសឥណ្ឌាដែលមានអ្នកផ្ទុកមេរោគអេដស៍ច្រើនបំផុត គឺ ៤,៦ លាននាក់ តួលេខឆ្នាំ២០០២។ នៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ មានកម្ពុជា ភូមា និងថៃ ការឆ្លងរាលដាលមានលក្ខណៈធ្ងន់ធ្ងរដោយឡែក។ នៅកម្ពុជា អត្រា អ្នកផ្ទុកមេរោគ និងកើតអេដស៍មានប្រហែល ៣% គឺជាអត្រាខ្ពស់ជាងគេនៅអាស៊ី។

P.R

ជំងឺ

កម្រៃ ងងឹត បិទ តិសកម្ម ភាព ព្រះសហគមន៍ មន្ត្រី ថ្ងៃ បុណ្យ ព្រះយេស៊ូ ប្រសូត!

សូមលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់!

១. រៀបចំកម្មវិធីកំសាន្តពេលរាត្រី។ ២. ទិដ្ឋភាពទូទៅរបស់ព្រះវិហារចំណោម។ ៣. ពិធីទទួលព្រះកាយ និងព្រះលោហិតព្រះគ្រីស្ទ។ ៤ ៥ ៦. កម្មវិធីសិល្បៈ និងរាំកំសាន្តនៅចំណោម។ ៧. អំណរសប្បាយអបអរសាទរព្រះយេស៊ូប្រសូតនៅចំណោម។

ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃពេលរាត្រីបុណ្យព្រះយេស៊ូប្រសូតនៅក្នុង បរិវេណព្រះសហគមន៍តំបែង

១. ច្រៀងលើកតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ក្នុងអភិបូជានៅតំបែង។ ២. បំណុលចូលព្រះយេស៊ូប្រសូត។ ៣. សម្តែងពិព្រះយេស៊ូប្រសូត។ ៤. ពិធីបោះពុម្ព។ ៥. ដង្ហែព្រះកុមារយេស៊ូចូលក្នុងព្រះវិហារ។ ៦. ថ្វាយបង្គំព្រះកុមារយេស៊ូ។ ៧. អាទិភ័យព្រះគម្ពីរ។

Photos: L. Sovanna, M. Kunthea, P. Samphy

ព្រះសហគមន៍កំពង់ចាម: ១. លោកបូជាចារ្យសេវាលី អាទិភ័យព្រះគម្ពីរដំណើរការ។ ២. ខ្មោចទូទៅព្រះសហគមន៍កំពង់ចាម។ ៣. ការបង្ហាញប្រាប់បង្ហាញអំពីផែនទីភូមិភាគព្រះសហគមន៍ទាំងបីនៅកម្ពុជា។ ៤. ការតាំងលក់វត្ថុអនុស្សាវរីយ៍។ ៥. ការសម្តែងអំពីពិធីទទួលអគ្គសញ្ញាប្រឹក្សាមុនមិកា។ ៦. ទស្សនាការសម្តែងរឿងព្រះយេស៊ូប្រសូត។ ៧. ការរាំលេងកំសាន្តរបស់យុវជន។ ៨. ថតរូបអនុស្សាវរីយ៍ជាមួយគ្នា។

ព្រះសហគមន៍ចំការខៀង ឃុំគុស ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ: ១. ទស្សនិកជនមើលអាទិភ័យព្រះគម្ពីរ។ ២. យុវជនសម្តែងរឿងទុំទារ។ ៣. យុវជនច្រៀងកំរងភាព។ ៤. សម្តែងរឿងទុំទារ។ ៥. ពិធីករ-ការិនីនៅក្នុងកម្មវិធីចាប់ផ្តើមឆ្លងសំណាង។ ៦. រង្វាន់សម្រាប់ឆ្នោតមានទូទស្សន៍ និងវត្ថុផ្សេងៗ ទៀត។ ៧. លោកបូជាចារ្យអូលីវីយេ ជីកនាំបងប្អូនថ្វាយបង្គំព្រះយេស៊ូ។ ៨. គ្រីស្ទបរិសុទ្ធផុសស្តុសេចក្តីសុខ។

ការប្រកាសដំណឹងល្អ គឺជាការកិច្ចរបស់គ្រីស្ទ បរិសុទ្ធម្នាក់ៗ ក្រោមការបំភ្លឺរបស់ព្រះវិញ្ញាណដ៏ វិសុទ្ធ។ គ្រីស្ទបរិសុទ្ធម្នាក់ៗ ត្រូវរស់នៅ និងធ្វើ ជាសក្ខីភាពនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដើម្បីបញ្ជាក់អំពី វត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្លួន។

Photo: L. Sovanna

លោកអគ្គរាជទូតធ្វើការប្រគល់ លើក្តីដល់អ្នកដែលស្វែងយល់

២៤នាក់ ចូលក្នុង ព្រះសហគមន៍

ជាផលនៃការផ្តល់សក្ខីភាព នៃសេចក្តីស្រឡាញ់ និងការ ប្រកាសដំណឹងល្អរបស់ព្រះសហគមន៍កាតូលិក មានបងប្អូន ចំនួន ២៤នាក់ បានសុំចូលព្រះសហគមន៍កាតូលិក នាឱកាស ពិធីសម្ពោធព្រះវិហារថ្មីរបស់សន្តប្រុងស្វ័រសារីយ៉េ នៅព្រះ សហគមន៍កអណ្តើក ឃុំប្រាសាទ ស្រុកកំពង់ត្របែកនៃខេត្ត ព្រៃវែងកាលពីថ្ងៃ ទី៣ ធ្នូ ឆ្នាំ២០០៥ កន្លងទៅនេះ ក្រោម អធិបតីភាពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់អគ្គរាជទូតសម្តេចបាប្រចាំនៅ កម្ពុជា គឺលោកសាល់ដាម៉ា ហេណូស៊ីអូ ។
នៅក្នុងពិធីនេះ យើងសង្កេតឃើញមាន វត្តមានរបស់លោក អភិបាលទាំងបីភូមិភាគ លោកប្រធានាធិការ បងស្រី ព្រមទាំង គ្រីស្ទបរិសុទ្ធ បងប្អូនអ្នកស្វែងរក និងអាជ្ញាធរដែនដីចូលរួម យ៉ាងច្រើនកុះករ។ ពិធីបានចាប់ផ្តើម លោកអគ្គរាជទូតបាន មានប្រសាសន៍ថា លោកមានសេចក្តីរីករាយខ្លាំងដោយមាន កិត្តិយសមកជួបជុំបងប្អូនអ្នកស្វែងយល់នៅក្នុងពិធីសម្ពោធព្រះ វិហារថ្មី និងពិធីបងប្អូនទទួលជំហាន ទី១ នេះ។ លោក បន្ថែមថា: “បងប្អូនបានត្រៀមខ្លួនអស់រយៈពេល ៣ឆ្នាំ មក ហើយ”។ លោកសូមអធិដ្ឋានសម្រាប់បងប្អូន សូមឱ្យព្រះជា ម្ចាស់ប្រទានជំនឿ និងសេចក្តីសង្ឃឹម ដើម្បីបន្តរហូតដល់ថ្ងៃ ទទួលអគ្គសញ្ញាប័ត្រមុជទឹក និងនៅថ្ងៃអនាគត។
ព្រះសហគមន៍ កអណ្តើក ជាព្រះសហគមន៍ថ្មីមួយ បានចាប់ ផ្តើមឡើងដោយការខិតខំស្វែងយល់អំពីព្រះបន្ទូលរបស់បង ប្អូនដែលព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសនៅក្នុងចំណោមបងប្អូន ពុទ្ធបរិសុទ្ធខ្មែរយើង។ លោកមុំ ប៉ុនឆឿន បានបង្ហាញអំពីក្តី រំភើបរបស់លោកថា លោកមានសេចក្តីអំណរណាស់ ដោយ បានទទួលជំហាន ទី១ ថ្ងៃនេះ ព្រោះលោករង់ចាំរយៈពេល យូរឆ្នាំមកហើយ។ បុរសវ័យកណ្តាលរូបនេះបានបញ្ជាក់អំពី

មូលហេតុ ដែលធ្វើឱ្យលោកចង់ស្វែងយល់ពីព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះយេស៊ូថា: “គឺដោយសារលោកមើលឃើញអំពីសក្ខីភាព និងការស្រឡាញ់របស់គ្រីស្ទបរិសុទ្ធចំពោះរូបលោក ពិសេស ចំពោះអ្នកជំងឺ អ្នកក្រីក្រ និងអ្នកគ្មានទីពឹង”។ សម្រាប់ទៅ ថ្ងៃអនាគត លោកនឹងខិតខំបន្តនូវសក្ខីភាពអំពីព្រះយេស៊ូឱ្យ ដល់អស់បងប្អូនដទៃទៀតឱ្យស្គាល់ព្រះអង្គ ព្រមទាំងទទួល ការសង្គ្រោះពីព្រះអង្គផងដែរ។
លោកស្រី ពុធ ដែលបានទទួលដំណឹងល្អ តាមរយៈលោក មុំ ប៉ុនឆឿន បានប្រាប់ឱ្យដឹងថា: “ព្រះបន្ទូលបានធ្វើឱ្យ ខ្ញុំមាន ការកែប្រែ និងបើកចិត្តគំនិតចំពោះអ្នកដទៃ” ដែលនេះក៏ធ្វើ ឱ្យលោកស្រីចេះយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្នកជំងឺ ឬអ្នកគ្មានទី ពឹងផងដែរ និងជាពិសេសជួយឱ្យលោកស្រីចេះលះបង់ដើម្បី ព្រះសហគមន៍ និងបងប្អូនទៀត។
នៅក្នុងធម្មទេសនាលោកអភិបាល អេមីល មានប្រសាសន៍ សង្កត់ធ្ងន់ថា: “ជំនឿពុំមែនមកពីការខិតខំរបស់យើងនោះ ទេ តែនេះជាព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះជាម្ចាស់”។ ចំណែកឯលោកអគ្គរាជទូត បានផ្តាំឱ្យដល់បងប្អូន ដែលទើប នឹងទទួលជំហាន ទី១ ថា: “បងប្អូនមានព្រះវិហារ ដែលសង់ ពីថ្ម និងស៊ីម៉ង់ត៍ គឺមានន័យថា ព្រះសហគមន៍ថ្មីនេះ កសាង ពីថ្មដែលមានជីវិត និងសេចក្តីស្រឡាញ់ និងពិសុទ្ធម្នាក់ៗ ដែល ផ្សារភ្ជាប់ព្រះសហគមន៍ឱ្យកាន់តែរឹងមាំ”។ លោកបានប្រាប់ ពីការសួរសុខទុក្ខ និងការអធិដ្ឋាន នៃសម្តេចបាប្រចាំបណេឌីក ទី១៦ សម្រាប់បងប្អូនព្រះសហគមន៍ នៅកម្ពុជា និងសូមអរ ព្រះគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលណែនាំឱ្យមាន អ្នកនាំដំណឹង ល្អដំបូងបង្អស់សម្រាប់ប្រទេសនេះ តាំងពី ៤៥០ឆ្នាំមុន។

ព្រះសហគមន៍ កអណ្តើក

បានចាប់ផ្តើមឡើងនៅឆ្នាំ ២០០២ ដោយមាន ការប្រមូលផ្តុំជួបជុំគ្នា ដំបូងដោយអតីតយុវ និស្សិតមហាវិទ្យាល័យ សេដ្ឋកិច្ចមួយរូប។ លោក មុំ ប៉ុនឆឿន បានឱ្យដឹងថា “ការជួប ជុំដំបូង គឺគ្មានអ្នកអប់រំ ជំនឿនោះទេ”។ លោក បានទាក់ទងនឹងព្រះសហ គមន៍ជាញឹកញាប់ ប៉ុន្តែ មិនបានសម្រេចទេដោយ លោកមិនមែនជាគ្រីស្ទ បរិសុទ្ធ។ លុះដល់ឆ្នាំ ២០០២ លោកបាន ទាក់ទងជាមួយលោក អភិបាលអន់ តូនី និង ចាប់ទទួលការអប់រំជំនឿ រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ និងបានកសាងព្រះវិហារ ដោយយកសន្តប្រុងស្វ័រ សារីយ៉េ ជាឧបករណ៍។

សុភមង្គលគ្រួសារស្ថិតនៅឯណា?

មនុស្សទាំងអស់កើតមកមានវាសនាខុសៗគ្នា។ អ្នកខ្លះមានសំណាង ឯខ្លះទៀតជួបតែការលំបាក។ តើធ្វើយ៉ាងណាទើបទុក្ខកង្វល់ទាំងនោះលែងមាន ទៀត? អ្នកនាំសារ សូមលើកយកបញ្ហាមួយ ចំនួន និងមានអ្នកប្រឹក្សាចូលរួមជួយដោះស្រាយ។

Photo: L. Sovanna

រូបលំអ៖ ការសាកសួរសុខទុក្ខញាតិចាស់ទុំគឺជា ផ្នែកនៃការវិភាគចំណងទាក់ទងរវាងសមាជិកគ្រួសារ

តើធ្វើយ៉ាងដើម្បីឱ្យជីវិតយល់អំពីតម្លៃនៃការសិក្សា? ស្រីដា ត្រូវបានយាយនាងបង្ខំឱ្យយប់រៀនដើម្បីធ្វើការរោង ចក្រ។ យាយនាងតែងតែរអ៊ូ រអ៊ែមម្តេចដាក់នាងជាតិច្នោះ សាស្ត្រាចារ្យ ផាន់ ចាន់ពៅ: ប្អូនគួរតែធ្វើនូវសកម្ម- ភាព ឬអំពើឱ្យគាត់មើល ជំនួសការនិយាយស្តី ពិព្រោះគាត់ ពុំបានយល់ពីអ្វីដែលយើងបាននិយាយជាមួយគាត់ទេ ដោយ ចំណេះដឹងរបស់គាត់នៅទាប។ អីចឹង! បើចង់ឱ្យគាត់យល់ ពីតម្លៃនៃការសិក្សា យល់ពីចិត្តប្អូន ប្អូនត្រូវធ្វើឱ្យគាត់ឃើញ ថា ដោយសារចំណេះដឹង ប្អូនអាចរកចំណូលមកផ្គត់ផ្គង់ក្នុង គ្រួសារ បានដោយស្រួល។ ពេលនោះគាត់អាចវាយតម្លៃថា ការសិក្សារបស់យើង មិនមែនឥតប្រយោជន៍នោះទេ។ ប៉ុន្តែ ពេលនេះ ប្អូនត្រូវមានការតស៊ូ និងអត់ធ្មត់បន្តិចហើយ។ តើធ្វើយ៉ាងម៉េចដើម្បីបញ្ឈប់ស្រវឹងឬម្តាយរវាងបងប្អូន? វណ្ណា តែងត្រូវបងស្រីវាយធ្វើបាប ពិព្រោះគាត់ចូលចិត្តទៅ មើលគេលេងល្បែង។ គាត់បានលួចលុយម្តាយគាត់ជាង ១ ម៉ឺនរៀល ដើម្បីទៅលេងទុកឱ្យកាក់។ ក្រោយមកគាត់មាន ការភិតភ័យ រហូតគាត់សម្រេចលេបថ្នាំសម្លាប់ខ្លួន ប៉ុន្តែត្រូវ បានគេជួយទាន។ ចាប់ពីពេលនោះ គាត់ក៏ឈប់លេងល្បែង ទៀត ប៉ុន្តែ បងស្រីនៅតែធ្វើបាបគាត់រហូត ធ្វើឱ្យម្តាយមាន ការពិបាកចិត្ត ដោយសារតែកូនៗ។ សាស្ត្រាចារ្យ ផាន់ ចាន់ពៅ: ជាទូទៅមិនមែនសុខៗ មានជម្លោះកើតឡើងនោះទេ ជួនកាលបងស្រីវណ្ណាធ្វើការ ហត់ ឬក៏គាត់ត្រូវរងការស្តីបន្ទោសពីម្តាយឈឺ។ គាត់បែរជា ធ្វើកំហឹងមកអ្នកក្រោមបង្គាប់គាត់។ នេះជាធម្មជាតិមួយ ដែលយើងពិបាកនឹងចៀសវាង។ បើយើងជាប្អូនប្រុសជា ទីស្រឡាញ់ម្នាក់របស់គាត់ គាត់ក៏មិនអាចធ្វើកំហឹង មកឱ្យ យើងបានទេ ប្រហែលជាយើងមានចំនុចខ្លះ ដែលធ្វើឱ្យគាត់ មិនពេញចិត្ត។ ដូច្នេះវណ្ណាគួរតែបង្កើតនូវភាពសប្បាយមួយ

កម្មវិធីវិទ្យុព្រះ សហគមន៍

ការិយាល័យផ្សព្វផ្សាយ ព័ត៌មានព្រះសហគមន៍ បានរៀបចំនូវកម្មវិធីវិទ្យុពីរ សម្រាប់បម្រើប្រិយមិត្ត។ ទីមួយ “យុវជនសម័យ ទំទើប!” ចាក់ផ្សាយ នៅវិទ្យុគ្រួសារ FM 99.5 MHz ម៉ោង ១៣:៣០នាទី និង ផ្សាយឡើងវិញម៉ោង ២០:៣០នាទី រៀង រាល់ថ្ងៃសៅរ៍នៅរាជធានី ភ្នំពេញ។ ទីពីរកម្មវិធី “អេម៉ាណូអែល” ចាក់ ផ្សាយក្នុងវិទ្យុ FM 91.5 MHz ម៉ោង ៦:៣០ នាទីរៀងរាល់ថ្ងៃសៅរ៍ នៅទីរួមខេត្តបាត់ដំបង។

ដែលធ្វើឱ្យគាត់អាចនឹងស្រឡាញ់យើងបាន។ នៅពេលគាត់ សប្បាយចិត្ត យើងគួរនិយាយជាមួយគាត់ថា ថ្ងៃក្រោយ បើ បងខឹង បងគួរតែធ្វើការខឹងនោះ ដោយទៅស្រែកនៅខាង ក្រៅ ឬធ្វើអ្វីមួយផ្សេងវិញ ជាការប្រសើរជាង ។ តើធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីកុំឱ្យមានអារម្មណ៍តូចចិត្តខ្លួនឯង នៅពេលម្តាយស្តីបន្ទោស? ម្តាយពិសីគឺជាមនុស្សភាគ មួយ និងតែងស្តីបន្ទោសឱ្យនាង ទោះ បីនាងខំធ្វើការងារយ៉ាងណាក្តី។ សាស្ត្រាចារ្យផាន់ ចាន់ពៅ: មិនមានវិធីសាស្ត្រ ធ្វើមិន ឱ្យមានការតូចចិត្តទេ ប៉ុន្តែមានវិធីសាស្ត្រ ធ្វើឱ្យម្តាយមិនស្តី ឱ្យ។ បញ្ហាមួយក្នុងក្រុមគ្រួសារពិសី គឺជាបញ្ហាហិរញ្ញវត្ថុ។ អ្នកទទួលបន្ទុកការងារក្នុងគ្រួសារ គឺជាអ្នកដែលតែងត្រូវស្តី បន្ទោស។ ដូច្នេះវាមានន័យថា អ្នកម្តាយបានចាត់ទុកពិសី គឺ ជាមនុស្សម្ចាស់ម្នាក់ គឺជាអ្នកដែលគាត់អាចជេរស្តីបាន អាច ជជែកជាមួយបាន គឺមានតែពិសី ពិព្រោះពិសីគឺជាអ្នកទទួល រ៉ាប់រងនៅក្នុងសង្គមគ្រួសារច្រើនជាងគេ។ ពិសីអាចបំភ្លេច ការស្តីបន្ទោសឱ្យនេះ ហើយបើពិសីអាចរក្សាអាកប្បកិរិយា ប្រយមមុខជាមួយនិងបញ្ហានេះ បែបធម្មតាៗ បានជារៀង រហូត នោះវិធីតែប្រសើរ។ នៅពេលដែលហិរញ្ញវត្ថុនៅក្នុង គ្រួសារមានកំណើននោះ ពិសីនឹងមានសុភមង្គលមិនខាន។ ទំនាក់ទំនងកម្មវិធី ០១៦ ៣២៦៧៧៧

ការអភិវឌ្ឍន៍ទាមទារ នូវការចូលរួមពីស្ត្រី

បច្ចុប្បន្ន នៅក្នុងជួររដ្ឋាភិបាល អង្គការ ឬសហគ្រាសមួយចំនួន មានស្ត្រីជាអ្នកដឹកនាំបានយ៉ាងល្អ ដែលអាចនិយាយបានថា ស្ត្រីបំពេញការងារបានពូកែជាងបុរសមួយចំនួនទៀតផង។ នេះគឺគ្រាន់តែជាក្រុងមួយរបស់ស្ត្រីប៉ុណ្ណោះ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ក៏មានបុរសមួយចំនួនបានសរសើរស្ត្រីរហូតដល់លាន់មាត់ថា: “ស្ត្រីវាធូរធារមែនទេ”។

តើការអភិវឌ្ឍន៍សង្គមរបស់ស្ត្រីដូចបុរស?
ឥឡូវនេះ ស្ត្រីបានចូលរួមការងារក្នុង គ្រប់វិស័យ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែថា នៅមានកត្តាមួយចំនួន ដែលមិនបានលើកតម្កើង ឬរំលោភស្ត្រីមកនៅខាងក្រៅ។ ម្យ៉ាងទៀត ស្ត្រីគ្រាន់តែជាអ្នកចូលរួម ក្នុងការអនុវត្តន៍ផ្ទាល់ ឯការសំរេចចិត្ត គាត់រុំស្រូវបានចូលរួមទេ។ លោកស្រីរស់ សុភាព ជានាយិកាអង្គការយេនឌ័រ និងអភិវឌ្ឍន៍ដើម្បីកម្ពុជា បានពោលថា: “ការចូលរួមរបស់ស្ត្រីក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ប្រទេសពុំស្មើនឹងបុរស ប៉ុន្តែស្ត្រីជាភាគី ឬក៏ជាផ្នែកមួយ ដ៏ចាំបាច់បំផុតនៅក្នុងកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍។ ស្ត្រីមានគ្រប់បរិបទ និងគ្រប់ផ្នែកក្នុងដំណើរការអភិវឌ្ឍន៍”។ តាមរយៈនេះលោកស្រីមូរ សុខហួរ អតីតរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកិច្ចការនារីបានឱ្យដឹងថា ដើម្បីឲ្យបំបាត់បញ្ហាទាំងនេះ យើងត្រូវមានកម្មវិធីបំបាត់បំប៉ន ជួយជំរុញឱ្យស្ត្រីយល់ថាអ្វីទៅជាការដឹកនាំ។ ការជំរុញស្ត្រីឱ្យចូលរួមក្នុងការងារសាធារណៈ ឬភាពជាអ្នកដឹកនាំ យើងត្រូវមាននូវកម្មវិធីពិសេស ដើម្បីជួយទ្រទ្រង់ និងជូនដំណើរនៅគ្រប់ជំហាន។ តើមានកម្រិត ឬគំនិតការងារយ៉ាងម៉េចខ្លះវាងបុរស និងស្ត្រី?

លោកស្រីជា វណ្ណាត ប្រធានមជ្ឈមណ្ឌលអភិវឌ្ឍន៍សង្គម ក៏បាននិយាយថា: “ស្ត្រីមានតួនាទីក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍សង្គមដូចគ្នានឹងបុរស គឺមានន័យថា បើបុរសអាចធ្វើអ្វីបាន ក៏ស្ត្រីអាចធ្វើបានដូចគ្នា ពីព្រោះបុរស និងស្ត្រីជាដៃគូដ៏គ្នាសម្រាប់កិច្ចការដើម្បីអភិវឌ្ឍប្រទេសជាតិ។ លោកស្រី រស់ សុភាព បានឱ្យដឹងដែរថា បន្ទាប់ពីបានធ្វើការពិគ្រោះយោបល់ស្តីពីការចូលរួមរបស់ស្ត្រី ក្នុងវិស័យនយោបាយក៏ដូចជាកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ យើងឃើញថា បើសិនយើងធ្វើការប្រៀបធៀប រវាងការដឹកនាំរបស់ស្ត្រី ជាមួយបុរស យើងឃើញថា ការដឹកនាំរបស់ស្ត្រី មានលក្ខណៈទន់ភ្លន់ និងចេះបត់បែន។ ម្យ៉ាងទៀត ស្ត្រីយល់អំពីការងារបានម៉ត់ចត់ និងលំអិតជាង។ ស្ត្រីមិនជឿនជឿសយកអំពើហិង្សាមកដោះស្រាយបញ្ហាទេ។ ដូច្នេះ ស្ត្រីមានបែបផែនការងារអនុវត្តន៍ ដែលការអនុវត្តន៍របស់ស្ត្រីច្រើនផ្អែកលើការចូលរួមច្រើនជាង។ លោកស្រីមូរ សុខហួរផ្ទៃថា គំនិតនេះក៏មកពីសង្គម និងទំនៀមទម្លាប់ដែរ ដោយយល់ឃើញថា ស្ត្រីគួរតែនៅផ្ទះធ្វើកិច្ចការងារ និងអាចឱ្យស្ត្រីរៀបការ នៅពេលដែលពួកគេកំពុងរៀន។ ប៉ុន្តែ

ចំនួនស្ត្រី បម្រើ ការងារដូចបុរស
ក្នុងចំណោមសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាបុរស-សង្កាត់ចំនួន ១១២៦១រូប មានស្ត្រី ៩៨៧រូប គួរឲ្យឆ្ងល់ ឆ្នាំ២០០២។ សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាទាំងអស់ចំនួន ៦១រូប មានស្ត្រី ៨រូបកំពុងបំពេញការងារ។ ចំណែកឯនៅក្នុងរដ្ឋសភាវិញក្នុងចំណោមតំណាងរាស្ត្រចំនួន ១២៧រូប មានស្ត្រីចំនួន ១៥រូប។ រីឯក្នុងជួររដ្ឋាភិបាល មានស្ត្រី ២រូប ធ្វើជារដ្ឋមន្ត្រី និង ៨រូបទៀត ធ្វើជារដ្ឋលេខាធិការ។

Photo: DR

ប្រធានអង្គការស្ត្រីខ្មែរសុខសុខ ទុក្ខប្រជាជននៅតាមសហគមន៍

សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍សង្គម គឺគេតែងត្រូវការនូវធនធានមនុស្ស ដែលមានចំនេះដឹងច្រើន។ ដូច្នេះ វាគឺជាឧបសគ្គចំពោះការឈោងទៅធ្វើជាអ្នកនយោបាយ ព្រោះទទួលបាននូវបញ្ហាច្រើន។ លោកស្រី រស់ សុភាព បាននិយាយថា គ្មានកន្លែងដែលស្ត្រីធ្វើការ ស្មើនឹងបុរសទេ។ ស្ត្រីធ្វើការនៅព្រឹទ្ធសភា មានប្រហែល ១០-១២% សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាបុរស-សង្កាត់ មានតែ ៨% ស្ត្រីជារដ្ឋមន្ត្រី មានតែម្នាក់ ឬពីរនាក់ ដូច្នេះ គ្មានការងារណាស្មើគ្នានឹងបុរសឡើយ។ ហើយស្ត្រីចូលរួមក្នុងការដឹកនាំគឺមិនដល់ ១៥% ផង។ តែបើស្ត្រីនៅធ្វើការងារផ្សេងៗ ដូចជា ការធ្វើស្រែ លក់អីវ៉ាន់ រកចំណូលឱ្យគ្រួសារ គឺស្ត្រីមានច្រើនជាងបុរស។ មានឧបសគ្គអ្វីកើតឡើងបើគ្មានស្ត្រីចូលរួម? លោកស្រីប៉ែន វិកស៊ី ប្រធានអង្គការស្ត្រីខ្មែរមានប្រសាសន៍ថា: “ការកសាងប្រទេសមួយមិនអាចដំណើរការទៅបានទេ បើគ្មានស្ត្រី។ ស្ត្រីមានចំនួន

ច្រើនដែរ ដែលមានជំនាញ និងសមត្ថភាពពុំចាំបាច់បុរសនោះ។ បើគ្មានស្ត្រីមានន័យថា ជាតិមិនបានប្រើប្រាស់នូវធនធានមនុស្ស ដែលមានស្រាប់ ឱ្យអស់”។ លោកស្រីម៉ក់ មើល ជាប្រធានមន្ទីរកិច្ចការនារីខេត្តរតនគិរី បានមានប្រសាសន៍ថា: “អ្វីដែលជាឧបសគ្គដល់សង្គមនោះគឺនៅពេលដែលស្ត្រីមានស្ត្រីចូលរួមការងារអភិវឌ្ឍន៍។ បុរស និងស្ត្រីត្រូវតែដើរទៅទន្ទឹមគ្នា”។ ស្ត្រីបម្រើលក់ក្រណាត់មិនជុំស្ថិតក្នុងអារម្មណ៍ស្ត្រី? គំនិត “ស្ត្រីបម្រើលក់ក្រណាត់មិនជុំ” គឺនៅតែមាក់ឬសយ៉ាងប្រាំក្នុងអារម្មណ៍នៃស្ត្រី និងបុរស។ ម្យ៉ាងសង្គមពុំសូវឱ្យតម្លៃស្ត្រី ដែលធ្វើឱ្យពាក្យនេះ នៅតែមាន។ ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រទេសជាតិដែលបានរីកចម្រើនមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ក៏ដោយសារមានការចូលរួមចំណែកដ៏សំខាន់ពីស្ត្រីដែរ។ ក្នុងន័យនេះ លោកស្រីរស់ សុភាព បានលើកឡើងថា: “យើងអាចមើលឃើញការរួមចំណែករបស់ស្ត្រីក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ដូចជា ស្ត្រីធ្វើការកម្មករអាចក្រ ដែលមានប្រមាណ ៩០%។ ពួកគាត់មិនមានការអប់រំខ្ពស់ ប៉ុន្តែបាននាំមកនូវវិភាគដល់ជាតិ ច្រើនណាស់ក្នុងមួយឆ្នាំ។ គេមិនបានមើលគាត់ ថាជាមនុស្សសំខាន់ដោយទុកពួកគាត់នៅជ្រុងម្ខាង”។ អត្ថបទដោយ ម៉ុ គន្ធា

ព្រះសហគមន៍ កាតូលិក បាន កំពុងយកចិត្តទុកដាក់ លើ ស្ត្រី

“យេនឌ័រជាតួនាទីមួយ ដែលសង្គម ដាក់មកឱ្យស្ត្រីធ្វើជាមួយ ថែរក្សាកូន ធ្វើម្ហូប ឯបុរសមាននាទីរកលុយ ចិញ្ចឹមគ្រួសារដោយមិនឱ្យបុរសនៅក្នុង ចង្កាន់ទេ គឺឱ្យស្ត្រីនៅក្នុងចង្កាន់”។

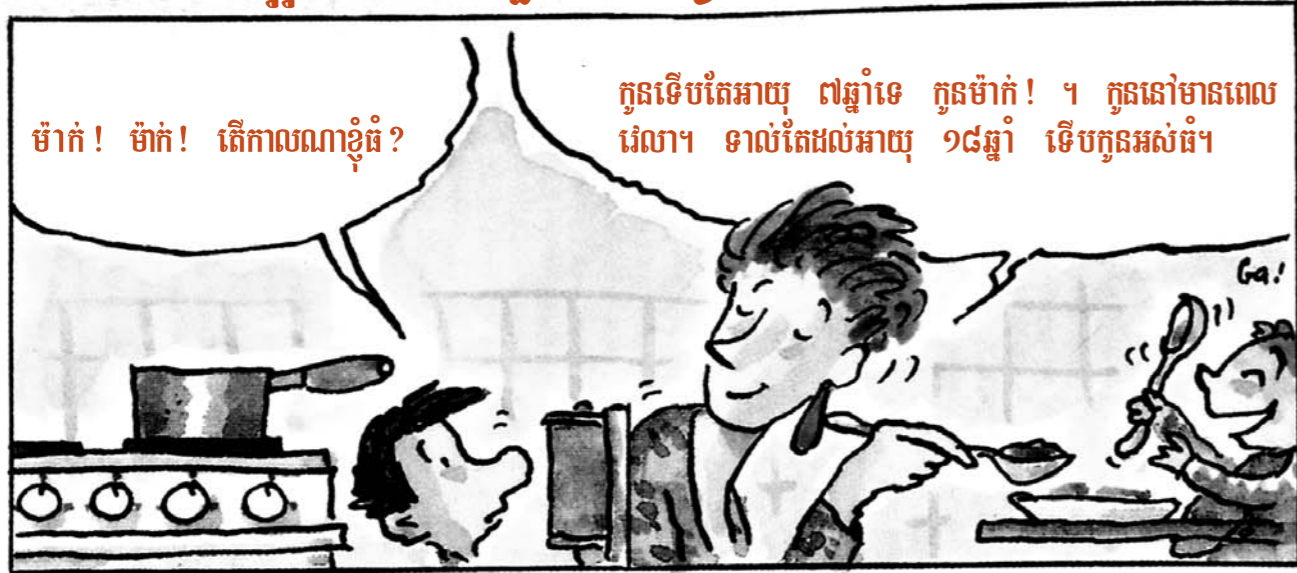
ដល់ពួកគេដើម្បីឱ្យពួកគេអាចបន្តការសិក្សា តទៅទៀត។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ ព្រះសហគមន៍ នៅខេត្តព្រៃវែង បានធ្វើការជួយដល់ស្ត្រី ជាច្រើននាក់ទៀត តាមរូបភាពផ្សេងៗ មានដូចជា ស្ត្រីមេម៉ាយ ស្ត្រីមានជំងឺ និងស្ត្រី ដែលមានជីវភាពក្រីក្រខ្វះខាតខ្សោយជាដើម។ ក្នុងន័យនេះព្រះសហគមន៍ធ្វើការលើកស្ទួយ អំពីតម្លៃមនុស្ស តម្លៃនៃជីវិត និងពន្យល់គេ ឱ្យស្គាល់ថា ជីវិតមនុស្សម្នាក់ៗ មានតម្លៃ ឱ្យគេគោរពជីវិត និងស្គាល់ពីតម្លៃជីវិតខ្លួន។ ដូចនេះ ការជួយពួកគេ ជារបៀបមួយតាមគ្រិស្តសាសនា ដែលទាក់ទងទៅនឹងផ្លូវចិត្ត ពីព្រោះយើងចង់ជួយពួកគេឱ្យដឹងពីតម្លៃ និងឧបសគ្គនៃជីវិត។ ជាច្រើនដង យើងបានធ្វើការអប់រំដល់ស្ត្រី ពិសេសនារីក្មេងៗ ដោយអប់រំពួកគេតាមរយៈផ្លូវចិត្ត ដោយឱ្យពួកគេរៀនរស់នៅក្នុងសង្គម ចេះស្រលាញ់ការសិក្សា ហើយនិងស្គាល់អំពីតម្លៃរបស់ខ្លួនឯងផងដែរ។ បងស្រីបានសំណូមពរថា យើងគួរមានកម្មវិធីខ្លះៗ ដើម្បីជួយស្ត្រីឱ្យមាននិយាយ និងមានបញ្ហាញយោបល់។ បងស្រីបន្តថា ព្រះសហគមន៍ព្រៃវែងមានគម្រោង នឹងសុំដល់អង្គការផ្សេងៗ ឱ្យជួយអប់រំដល់ក្មេងៗ ស្រីៗ ឱ្យចេះពីរបៀបទំនាក់ទំនងរវាងរយៈ និងរយៈដែរ។

Photo: M. Kunhear

បងស្រីសម្លាតនៃព្រះសហគមន៍ព្រៃវែង

តើ ឆ្អឹង មាន តួនាទី អ្វី ?

ម៉ាក់! ម៉ាក់! តើកាលណាខ្ញុំធំ?

កូនទើបតែអាយុ ៧ឆ្នាំទេ កូនម៉ាក់! ។ កូននៅមានពេល វេលា។ ទាល់តែដល់អាយុ ១៨ឆ្នាំ ទើបកូនអស់ធំ។

ចន្លោះអាយុពី ៧ ដល់១១ឆ្នាំ ក្នុងមួយឆ្នាំៗ កូន អាចធំឆាត់ និងលូតកម្ពស់បានពី ៥ ទៅ៦សម។

ប៉ុន្តែ ពេលដល់វ័យជំទង់ចាប់ ពីអាយុ ១២ឆ្នាំ ឡើង យើងអាចធំឆាត់ និងលូតកម្ពស់ច្រើន។

ហេតុអ្វីបានជាមនុស្ស រាល់រូបមិនធំ និងមាន មាឌប៉ុនៗ គ្នា។

វាអាស្រ័យទៅតាមគ្រួសារ។ នៅក្នុងគ្រួសារ របស់យើង សមាជិកមិនមានមាឌធំ និងខ្ពស់ ណាស់ណាទេ!...

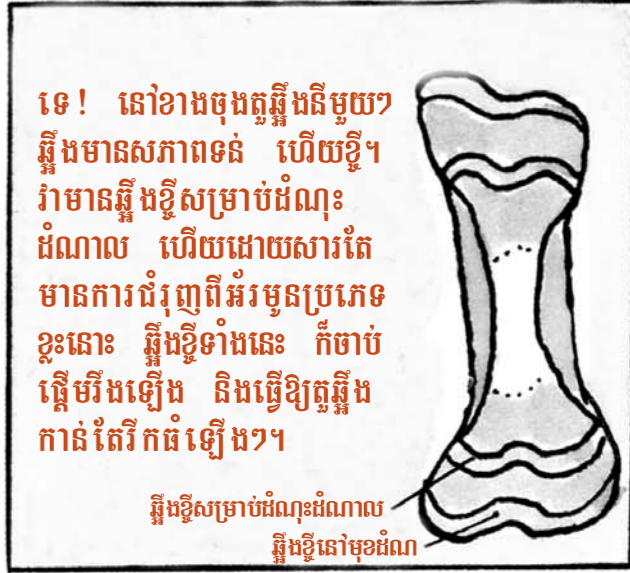
វាក៏អាស្រ័យទៅលើអាហារ ដែល គេបរិភោគផងដែរ។

បាទម៉ាក់! ប៉ុន្តែ ប៉ុន្តែ ប៉ុន្តែ មានមាឌធំណាស់ដែរតើ ម៉ាក់!

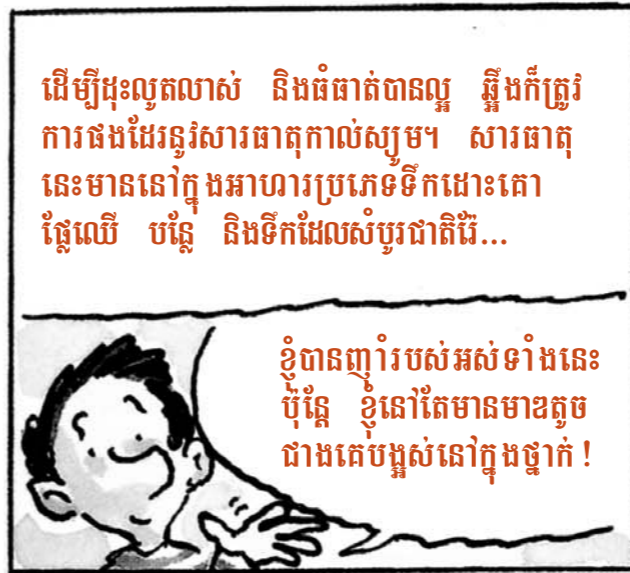
អ្នក! ចុះម្យ៉ាងទៀតពេលឆ្អឹងវិកតធំ ពួកវាមាន ទំហំត្រូវគ្នាឬទេ ម៉ាក់!?

តើពួកវាអាចចាក់ ដែរឬទេ?

ទេ! នៅខាងចុងឆ្អឹងឆ្អឹងនីមួយៗ ឆ្អឹងមានសភាពទន់ ហើយខ្លីៗ វាមានឆ្អឹងខ្លីសម្រាប់ដំណុះ ដំណាល ហើយដោយសារតែ មានការជំរុញពីអ័រម៉ូនប្រភេទ ខ្លះនោះ ឆ្អឹងខ្លីទាំងនេះ ក៏ចាប់ ផ្តើមរីកឡើង និងធ្វើឱ្យឆ្អឹង កាន់តែវិកតធំឡើងៗ។

ឆ្អឹងខ្លីសម្រាប់ដំណុះដំណាល ឆ្អឹងខ្លីនៅមុខដំណា

ដើម្បីដុះលូតលាស់ និងធំឆាត់បានល្អ ឆ្អឹងក៏ត្រូវ ការផងដែរនូវសារធាតុកាល់ស្យូម។ សារធាតុ នេះមាននៅក្នុងអាហារប្រភេទទឹកដោះគោ ផ្លែឈើ បន្លែ និងទឹកដែលសំបូរជាតិប៊ី...

ខ្ញុំបានញ៉ាំរបស់អស់ទាំងនេះ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនៅតែមានមាឌតូច ជាងគេបង្អស់នៅក្នុងថ្នាក់!

ប៉ុន្តែ កូនមានសេចក្តីស្រឡាញ់ធំជាងគេនៅក្នុង ពិភពលោក។ នេះជាអ្វីដែលមានសារៈសំខាន់!

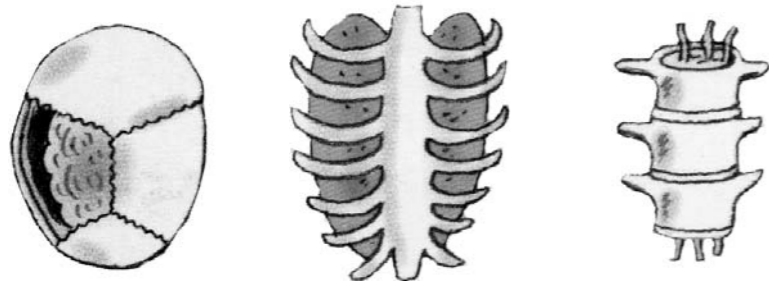
ខ្ញុំនឹងរត់ទៅប្រាប់ នាងសិន...

មានមនុស្សធំ និងមានមនុស្សតូច ប៉ុន្តែអ្វីដែលសំខាន់នោះមនុស្សទាំង ពីរប្រភេទនេះ សុទ្ធតែដើរលើដី ដោយជើងពីរដូចគ្នា!

តើ អ្វី ង មាន តួ នាទី អ្វី ?

ដោយសារតែអ្វីង យើងអាចឈរត្រង់ខ្លួន បើគ្មានអ្វីងទេនោះ ខ្លួនមនុស្សនឹងមាន សភាពទន់ជ្រាយ ដូចជាសត្វខ្យងឥតសំបក!

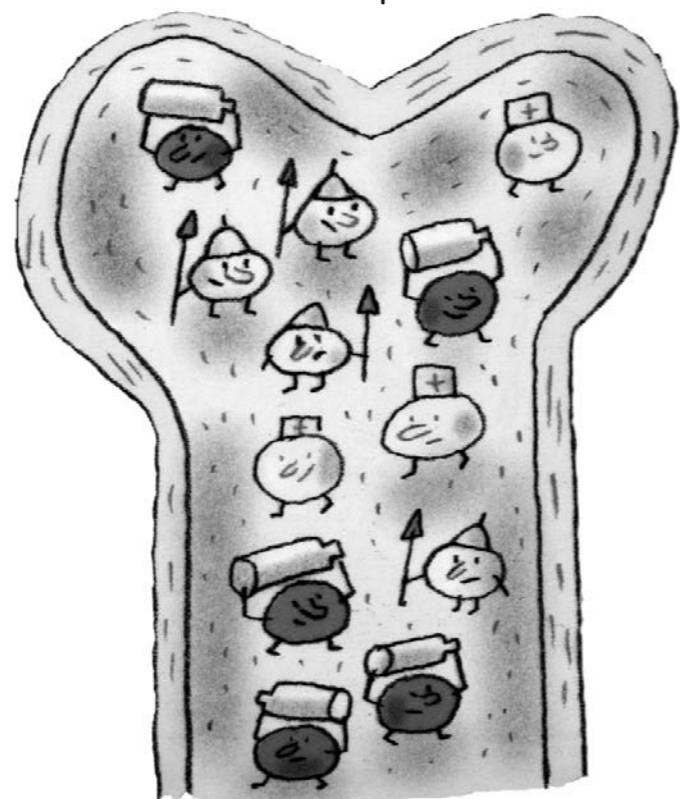
អ្វី ង ខ្លះ មាន តួ នាទី ជា អ្នក ការ ពារ

- ១. អ្វីងលលាដ៏មានតួនាទីការពារខួរក្បាល។
 - ២. អ្វីងជំនីរការពារបេះដូង និងសួត។
 - ៣. អ្វីងខ្នងការពារ ខួរអ្វីងខ្នង។
- (ដែលជាអ្នកបញ្ជូនព័ត៌មានពីសរសៃប្រសាទយើងទៅកាន់ខួរក្បាល)។

ខ្ញុំ នៅ តែ មាន មាត តូ ច ជា ង គេ ជា និ ចូ នៅ ក្នុង ថ្នាក់ !

មាតតូចមិនអាចរារាំងអ្នកមិនឱ្យក្លាយជាអ្នកកំប្លែងដ៏ល្បីល្បាញ មិនឱ្យ ក្លាយជាអ្នក ដែលមានទឹកចិត្តពោរពេញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ មិនអាចរារាំងអ្នកមិនឱ្យមានមិត្តភក្តិច្រើន ពីព្រោះពួកគេស្រឡាញ់រូប អ្នកដោយសារគុណសម្បត្តិដ៏ច្រើនរបស់អ្នក !

សូមកុំភ្លេចថា: ជាញឹកញាប់ណាស់ មនុស្សដែលមានមាតតូចបានក្លាយ ទៅជាមនុស្សដ៏ល្បីល្បាញ។ ឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែង ណាប៉ូឡេអុងបាន ក្លាយជាព្រះចៅអធិរាជរបស់ជនជាតិបារាំងនៅឆ្នាំ១៨០៣ ជាដើម!

ពពួកអ្វីង ដែល មានទំហំ ធំៗ

នៅជើងមានអ្វីង ២៧ នៅដៃមានអ្វីង ២៦

អ្វីងបី តូ ច ជា ង គេ បំផុត គឺ នៅ ក្នុង ត្រ ចៀក :

អ្វីងញញួរ អ្វីងដៃកម្រាម អ្វីងដៃឈ្នួលកែបសេះ។

ព្រះសហគមន៍នៅកម្ពុជាមានប្រវត្តិសាស្ត្រ យូរលង់ណាស់មកហើយ ប៉ុន្តែដើម្បី ស្វែងយល់ឱ្យបានកាន់តែច្បាស់ថែមទៀត ហើយទន្ទឹមនឹងពេលមានចម្ងល់មួយចំនួន របស់ប្រិយមិត្តអ្នកអានអំពីព្រះសហគមន៍ ផងនោះ។ អ្នកនាំសារ សូមលើកយក តួរំសំណួរផ្សេងៗមកមើល ដោយមាន លោកបូជាចារ្យ អ៊ីវ៉ាន់ អាស៊ី ជាអ្នក បកស្រាយក្នុងខ្លឹមសារដូចតទៅ:

ស្វែង យល់ អំពី ព្រះ សហគមន៍ របស់ យើង

តើព្រះសហគមន៍កាតូលិកមាននៅកម្ពុជាតាំង ពីពេលណា? នរណាជាអ្នកបង្កើត? និង មានដំណើរការយ៉ាងដូចម្តេច? នៅសតវត្សរ៍ទី១៦ មានបូជាចារ្យអេស្បាញញ័រ មួយចំនួនចូលមកប្រទេសកម្ពុជា។ ក្រោយមកក៏ មានគ្រីស្ទបរិស័ទជនជាតិជប៉ុនភៀសខ្លួន មកនៅ ប្រទេសខ្មែរ ព្រោះនៅជប៉ុនសម័យនោះ ក្រោយ ពេលសន្ត ប្រុងស្វ័រសាហ្សេ ធ្វើការផ្សព្វផ្សាយនូវ ដំណឹងល្អ ក៏ទទួលការជិះជាន់ពីថ្នាក់ដឹកនាំ ដូច្នេះ ពួកគេភៀសខ្លួនមកនៅប្រទេសខ្មែរ។ បន្ទាប់មក ទៀត ជនជាតិប៊ិចុយហ្គាល់ក៏មកដែរ ហើយរៀប ការជាមួយស្ត្រីខ្មែរ ក៏មានកូនកាន់ តាំងពីពេល នោះមក ក៏ចាប់មានគ្រីស្ទបរិស័ទខ្មែរ រស់នៅក្នុង ប្រទេសខ្មែរ។ សតវត្សរ៍ទី១៧-១៨ ក៏មានបូជា- ចារ្យជនជាតិបារាំងចូល ឱ្យព្រះសហគមន៍ខ្មែររីក ចម្រើនរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ។ តើហេតុអ្វីបានជាបុណ្យព្រះអែលមានការធ្វើ កាដូ ឬក៏លិខិតជូនពរគ្នា? ណូអែលជាបុណ្យព្រះអែលដែលមានការធ្វើ ដែល បានមកពីព្រះជាម្ចាស់ គឺជាហេតុដែលនាំឱ្យយើង សម្តែងសេចក្តីស្រឡាញ់ សាជាថ្មី ដល់ឪពុកម្តាយ បងប្អូន និងអ្នកដទៃទៀត។ នៅពេលទទួលកាដូ

រូបលំអ: ការជួបជុំរបស់បងប្អូនគ្រីស្ទ បរិស័ទ និងបូជាចារ្យដើម្បីអធិដ្ឋាន នៅព្រះសហគមន៍កាតូលិកស្រែស្បូវ

យើងមិនមែនផ្តោតអារម្មណ៍តែទៅលើរបស់ទាំង នោះទេ យើងផ្តោតអារម្មណ៍លើសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលគេសម្តែងមកលើយើង ហើយយើងសម្តែង ការសប្បាយចំពោះគេវិញ។ នេះជារឿងសំខាន់។ រីឯរឿងកាដូនេះ វាគ្រាន់តែជានិមិត្តរូបនៃសេចក្តី ស្រឡាញ់រវាងគ្នា និងគ្នាប៉ុណ្ណោះ។ តើកាដូអ្វីដែលជាកាដូពិសេសបំផុតសម្រាប់ ជូនឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក? ជាធម្មតា នៅពេលដែលយើងត្រឡប់មកក្រោយ ឬ របស់អ្វីមួយសម្រាប់មនុស្ស ដែលយើងស្រឡាញ់ យើងគួរត្រឡប់មកវិញ ដែលគេត្រូវការ ឬគិត ថា គេនឹងពេញចិត្ត។ យើងត្រូវតែរិះគិតពីបំណង ប្រាថ្នារបស់គេ បានសេចក្តីថា យើងត្រូវស្គាល់គេ ឱ្យបានច្បាស់។ នៅពេលដែលអ្នកនោះទទួលកាដូ របស់យើង ទោះបីជាគេពេញចិត្ត ឬមិនពេញចិត្ត ក៏គេគិតថា យើងយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះគេ ដែល ធ្វើឱ្យគេមានអំណរសប្បាយដែរ។ សន្តតូសជានរណា? ហេតុអ្វីមានសន្តតូស? តាមពិត នៅព្រះសហគមន៍ពីមុន មានសន្តតូស ម្នាក់ឈ្មោះសន្ត តូសនៅប្រទេសអូស្ត្រី។ គេ បានគោរពសន្ត តូស នេះខ្លាំងណាស់ តែនៅ ពេលសាសនា អ៊ីស្លាម រីកចម្រើន រាលដាលដល់

សំណួរនៅកម្មវិធី ក្រោយ
តើរូបគ្នាតំណាងឱ្យអ្វីពេលបុណ្យព្រះយេស៊ូ ប្រសូត? តើព្រះសហគមន៍កាតូលិកមាន គោលដៅយ៉ាងណាចំពោះសាសនាដទៃជា ពិសេស សាសនាព្រះពុទ្ធ ជាសាសនាដទៃ? តើព្រះយេស៊ូជាជនណា? បញ្ជាក់ : ប្រិយមិត្តក៏អាចធ្វើសំណួរអំពីចម្ងល់ខ្លួនអំពីអ្វី មួយ មកការិយាល័យ អ្នកនាំសារ តាម រយៈពេលកម្មវិធីបងប្រុស ឬបងស្រី ដែលនៅជិតអ្នកបំផុត។ សូមអរគុណ!

បងស្រីតេរេហ្សា និងជីវិតស្ងប់ស្ងាត់ ក្នុងក្រុមបងស្រីសម្ងាត់

ចម្រៀងលើកតឡើងព្រះអម្ចាស់ បានផុសចេញពីបន្ទប់នៃអគារពណ៌ផ្កាឈូកយ៉ាងស្រស់ស្អាតមួយ និងមានសម្លេងយ៉ាងរំលឹកដំបូង ដែលចេញពីក្រុមបងស្រីសម្ងាត់ ៦នាក់ កំពុងអង្គុយអធិដ្ឋាន។ ក្នុងនោះ ក៏មានបងស្រីសម្ងាត់ តេរេហ្សា របស់ក្រុមកាមែល ដែលទើបតែនឹងមកពីទីក្រុងសេអូលនៃប្រទេសកូរ៉េខាងត្បូងផងដែរ។ ក្នុងឯកសណ្ឋានពណ៌ខ្មៅវែងតាំងពីក្បាលដល់ចុងជើង និងបន្ទាស់តែរង្វង់មុខ បងស្រីតេរេហ្សា ជាប្រធានក្រុមបងស្រីសម្ងាត់នៅរាជធានីភ្នំពេញ ក៏បាននិយាយថា: “ខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តចូលក្រុមដូចជីវិតសម្ងាត់ ព្រោះខ្ញុំស្រឡាញ់ និងចង់អធិដ្ឋានដល់ព្រះជាម្ចាស់”។

បងស្រីតេរេហ្សាបានចូលរួមនៅក្នុងក្រុមអ្នកបួសនៃបងស្រីកាមែល តាំងពីអាយុ ២៥ឆ្នាំ ដែលមកដល់ពេលនេះ មានរយៈពេល ៦ឆ្នាំកន្លះហើយ។ បងស្រីពោលបន្តថា នេះគឺជាការគ្រាន់ហោររបស់ព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈនៃការអានសៀវភៅ ដែលនិយាយអំពីជីវិតអ្នកបួសក្រុមបងស្រីសម្ងាត់។ ក្រោយមក បងស្រីបានចាប់ផ្តើមយោគ ពីលោកបូជាចារ្យនៃព្រះសហគមន៍របស់គាត់។ បន្ទាប់ពីលោកបូជាចារ្យបានអនុញ្ញាត គាត់ក៏សាកល្បង។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក គាត់បានឃើញនូវការគ្រាន់ហោរពិតប្រាកដមែន។ មុនដំបូង គឺមានការប្រឆាំងពីម្តាយខ្លាំងមែនទែន។ ប៉ុន្តែក្រោយមក ម្តាយគាត់យល់រឿង ហើយក៏ឱ្យសេរីភាពកូន។ ទឹកមុខកំពុងរីករាយ បងស្រីពោលថា: “នៅពេលខ្ញុំចូលក្នុងអារាមបងស្រីសម្ងាត់ដំបូង ខ្ញុំមានការសប្បាយរីករាយខ្លាំងលើចំណុចពិសេសមួយ គឺការ

បងស្រីតេរេហ្សាកំពុងធ្វើការអធិដ្ឋានសម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជា

Photo: H. Soktheary

អធិដ្ឋាន”។ រៀងរាល់ថ្ងៃ ខ្ញុំអធិដ្ឋាន ៧ដង តាមកាលវិភាគ”។ ចំពោះការងារប្រចាំថ្ងៃ ដែលបងស្រី និងក្រុមធ្វើ មានដូចជា ដាំបន្លែសម្រាប់ញ៉ាំ និងលក់ខ្លះៗ។ ការងារទាំងនេះ បងស្រីតេរេហ្សាធ្វើក្នុងនាមព្រះជាម្ចាស់ និងតែងនឹកគិតពីវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជានិច្ច។ បងស្រីតេរេហ្សាក៏បានបន្តថា: “ខ្ញុំចង់ចាំបានថា ទម្រាំមកដល់ចំណុចនេះ ខ្ញុំបានឆ្លងកាត់ដំណាក់កាលមួយដ៏ពិបាកមែនទែន នោះគឺការអស់សង្ឃឹម។ ដំបូង ខ្ញុំមិនចង់រស់នៅរបៀបនេះទេ ពីព្រោះជីវិតមានការលំបាកខ្លាំងគ្មានសេរីភាព។ ខ្ញុំចង់ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ តែដំណាក់កាលនោះមានរយៈពេលខ្លីប៉ុណ្ណោះ”។ បងស្រីតេរេហ្សា នឹងរស់នៅប្រទេសកម្ពុជារហូតដើម្បីធ្វើអធិដ្ឋានសម្រាប់ប្រទេសនេះ ជាពិសេសសម្រាប់ស្ត្រី។ បងស្រីជឿថាស្ត្រីខ្មែរអាចផ្លាស់ប្តូរប្រទេសឱ្យមានការរីកចម្រើន ដូចមានពាក្យមួយឃ្លាពោលថា: “ស្ត្រីគឺជាមាតាពិភពលោក”។

ហ៊ូ សុខធារី

មតិលោកអភិបាល អេមីល ដេតម្យ
 លោកអភិបាលបានយល់ឃើញថា ក្នុងរយៈពេល ១៥ឆ្នាំនេះ ព្រះសហគមន៍យើងមិនត្រឹមតែត្រូវការអ្នកជួយធ្វើសកម្មភាពសម្រាប់ជនក្រីក្រប៉ុណ្ណោះទេ តែយើងក៏ត្រូវការអ្នកជួយអធិដ្ឋានសម្រាប់សកម្មភាពព្រះសហគមន៍យើងដែរ។ សូមរំលឹកផងដែរថា ពីឆ្នាំ១៩១៣ ដល់១៩៧៥ នៅកម្ពុជាក៏មានបងស្រីសម្ងាត់ប្រហែល ១៥នាក់ ដែលរស់នៅអារាមជ្រោយចង្វារ ទីក្រុងភ្នំពេញ។

ព្រឹត្តិការណ៍នឹងមាន!

- ថ្ងៃទី០៥ មករា: រៀបចំបុណ្យរំលឹកខួបលើកទី២១៦ នៃព្រះសហគមន៍បងប្អូន។
- ថ្ងៃទី០៧ មករា ២០០៦: មានរៀបចំពិធីជប់លៀងសម្រាប់ក្មេងអនាថានៅព្រះសហគមន៍កំពង់ចាម។
- ថ្ងៃទី០៨ មករា: ជំនួបនិសិត្យកាតូលិកស្តីអំពីប្រធានបទ “យើងរួមគ្នាជាកម្លាំងព្រះសហគមន៍” ប្រារព្ធធ្វើឡើងនៅសាលាដុនបូស្កូទឹកថ្លា ភ្នំពេញ។ ទាក់ទងតាមទូរស័ព្ទរបស់លោកបូជាចារ្យអេនរីកូ ០១២ ៨៥០ ១៦០។
- ថ្ងៃទី១០ មករា: ជំនួបរបស់លោកបូជាចារ្យ ដូនជី និងត្រូវបំរើជំនឿមនុស្សពេញវ័ញ្ចលើប្រធានបទ “វិះគិតនិងចាត់ចែងកម្មវិធីសម្រាប់អប់រំ មនុស្សពេញវ័ញ្ចឱ្យបានច្បាស់លាស់” នៅកំពង់សោម។
- ថ្ងៃទី១៥ មករា: តែងតាំងលោកលីចាង វុង (Lichang Won) ជាឧបដ្ឋាកនៃក្រុមសមាគមសាសនាដុនបូស្កូនៅព្រះសហគមន៍ផ្សារតូច ភ្នំពេញ។
- ថ្ងៃទី២៩ មករា: នៅព្រះសហគមន៍កំពង់ចាម មានការរៀបចំជាសិក្ខាសាលាស្វែងយល់អំពីជីវិតផ្លូវភេទតាមរបៀបគ្រីស្ទសាសនារបស់យុវជនកាតូលិក។
- ថ្ងៃទី៣០ មករា: សិក្ខាសាលាស្វែងយល់អំពីជីវិតផ្លូវភេទតាមរបៀបគ្រីស្ទសាសនាចំពោះឪពុកម្តាយរបស់យុវជនកាតូលិក នៅព្រះសហគមន៍កំពង់ចាម។

ការិយាល័យផ្សព្វផ្សាយ
 ព័ត៌មានព្រះសហគមន៍កាតូលិក
 ផ្ទះលេខ ២៥ ផ្លូវលេខ ២៤២ សង្កាត់
 បឹងព្រលិត ខណ្ឌ ៧មករា រាជធានី ភ្នំពេញ
 Tel/Fax: (855) 23 224 120 E-mail:
 csc@catholiccambodia.org & Website:
 www.catholiccambodia.org
 អភិបាលគ្រប់គ្រង: លោកអភិបាល
 អេមីល ដេតម្យ អគ្គនាយក: លោកបូជាចារ្យ
 ហែរណាន់ ពិនិឡា